

PROP DE VOSALTRES

Un temps de conversió

Dimecres que ve comencem a recórrer el camí quaresmal que ens portarà a la celebració de la Pasqua, acompanyant el Senyor en l'entrega de la seua vida per nosaltres i celebrant la seua victòria sobre el pecat i la mort. Més que un temps de solemnitats i ritus externs, la Quaresma és un moment de gràcia i de conversió interior per a superar la mediocritat de la nostra vida cristiana, tornant a Déu de tot cor i creixent en l'amistat amb el Senyor.

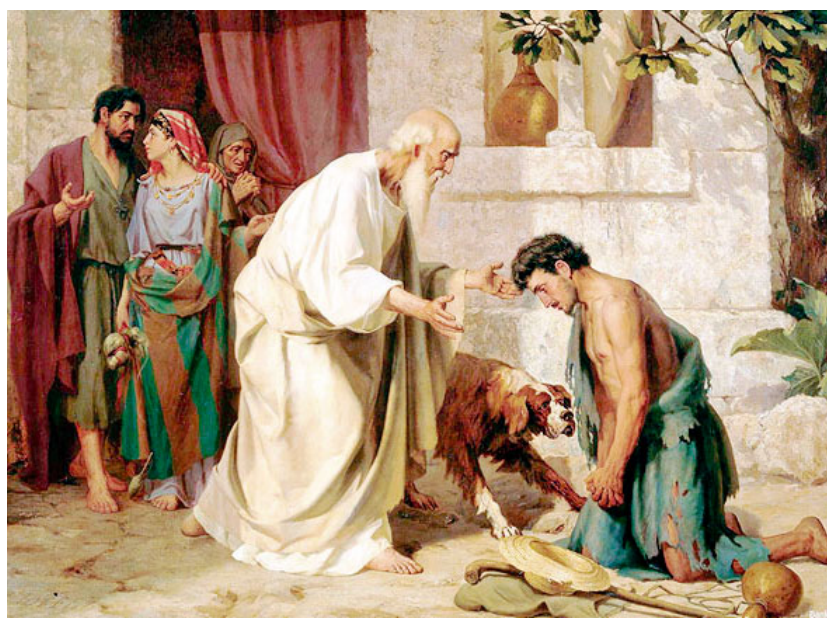
El beat Pau VI, en el *Credo del Poble de Déu* va afirmar que l'Església «no gaudeix d'una altra vida que la vida de la gràcia» (núm. 19). Perquè açò siga realitat en cadascun dels batejats, el papa Francesc ens ha recordat, en el missatge que ha dirigit a l'Església per a orientar la vivència d'aquests dies, que «la Quaresma és un temps propici per a intensificar la vida de l'esperit mitjançant el dejuni, l'oració i l'almoina».

En el text evangèlic que es proclamarà el Dimecres de Cendra, pres del Sermó de la Muntanya (Mt 6,1-8. 16-18), escoltarem una advertència: «Mireu de no fer el bé davant de la gent perquè ho vegin» (Mt 6,1).

Si l'almoina, l'oració i el dejuni queden en el secret de la nostra relació amb Déu, rebrem la recompensa del Pare, «per a qui no hi ha secrets» (Mt 6,18). Per això, si volem viure aquest temps amb autenticitat cristiana, no oblidem que l'important no és el que fem de cara a l'exterior, sinó el que pugna ocórrer en l'interior de cadascú de nosaltres: la conversió de la nostra vida, de les nostres actituds, pensaments i sentiments.

L'actitud espiritual decisiva que ens portarà a una autèntica conversió és l'obertura a la voluntat de Déu, estar a l'escolta del que vullga dir-nos a cadascú de nosaltres en el nostre interior. L'exhortació del salm 94, amb el que cada dia iniciem la Litúrgia de les Hores («tant de bo escolteu avui la seua veu, no enduriu el cor» [vv. 7-8]) ha d'obrir-nos l'oïda per a descobrir eixa veu del Senyor amb el desig de conformar la nostra vida segons la seua voluntat.

El papa Francesc, en el missatge per a la Quaresma d'enguany, comentant la paràbola de l'home ric i del pobre Llätzer (Lc 16,19-31), ens recorda que la «veu» del Senyor ens arriba a través del germà necessitat

i de la Paraula de Déu. També ens ensenya aquest text evangèlic que la cobdícia, que «és l'arrel de tots els mals» (1Tim 6,10) és el que ens cega i ens impedeix obrir el cor tant al germà (el ric es mostra indiferent enfront de la pobresa de Llätzer), com a la Paraula de Déu (els germans del ric no es converteixen perquè no volen escoltar els profetes i tampoc ho farien encara que ressuscitara un mort).

Aquest text evangèlic, que el papa Francesc ens proposa per al nostre examen de consciència en aquesta Quaresma, ens recorda a més el criteri per discernir l'autenticitat de la nostra conversió: no obrir el cor al germà necessitat és signe de què tampoc escoltem la Paraula de Déu.

Amb el desig d'una santa Quaresma, rebeu la meua benedició.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Estimar Déu, la vida i les persones

El seu funeral aplega quatre-centes persones a la ciutat on va néixer. Marxà a l'Índia tot just encetada la joventut i als inicis de la seva vida com a religiós. En la seva família resta el record de tantes situacions viscudes des de la proximitat o la distància, amb estones i afanys compartits, amb nombroses cartes escrites, trucades telefòniques, converses via *skype*, amb tantes paraules pronunciades i acollides, amb tants silencis de temps i distància carregats de sentit.

Va ser un jove generós, un home fort i un religiós ben disposat a ajudar tothom, home servicial, alegre, d'esperança combativa, treballador actiu de bones causes, implicat en la sort dels qui Déu creuà en el seu camí vital. Estimava els pobres i marginats perquè, com ell deia, «la Paraula s'ha

fet carn i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14), i estimava Jesús, a qui sempre va seguir. Bona persona, amb sentit de l'humor. Estimava tothom sense importar-li la classe social, ni l'opinió política, ni l'adscripció religiosa. Només preocupat per la felicitat de la persona. Estimava la seva terra, les seves cançons, la seva família, a la qual se sentia unit per un sentit fort de pertinença i per la qual se sentia acompanyat i estimat en la distància. Estimava Déu amb una fe profunda i senzilla, arrelada, fonamentada i compromesa alhora. Va estimar i es va sentir estimat perquè estimava la vida i les persones, ni l'una ni les altres li eren indiferents. És en aquest sentit que la família escollí la primera lectura: «Perquè tothom vegi i sàpiga, s'adoni i compregui que tot ho ha fet la

mà del Senyor, que ho ha creat el Sant d'Israel» (Is 41,20).

Va ser corpredador veure l'església plena, amb persones d'edats diverses, convocats per un home que, amb la seva vida, esdevingué interrogant i testimoni. «Hi ha persones que deixen una petjada inesborrable quan les coneixes. Això és el que ens ha passat a tots amb tu. Cada trobada era un esclat de vida, de saviesa, d'experiència, de compassió i de joia. Sent plenament occidental i cristià, era alhora plenament indi, adivasi i, fins i tot, hindú. Per a les persones com ell, les delimitacions no tenien sentit. Tant la seva ment com el seu cor eren capaços d'abraçar-ho tot. Gràcies, Senyor, per haver-lo tingut com a company, amic i mestre.»

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Un tiempo de conversión

El próximo miércoles comenzamos a recorrer el camino cuaresmal que nos llevará a la celebración de la Pascua, acompañando al Señor en la entrega de su vida por nosotros y celebrando su victoria sobre el pecado y la muerte. Más que un tiempo de solemnidades y ritos externos, la Cuaresma es un momento de gracia y de conversión interior para superar la mediocridad de nuestra vida cristiana, volviendo a Dios de todo corazón y creciendo en la amistad con el Señor.

El beato Pablo VI, en el *Credo del Pueblo de Dios* afirmó que la Iglesia «no goza de otra vida que la vida de la gracia» (n.º 19). Para que esto sea realidad en cada uno de los bautizados, el papa Francisco nos ha recordado, en el mensaje que ha dirigido a la Iglesia para orientar la vivencia de estos días, que «la Cuaresma es un tiempo propicio para intensificar la vida del espíritu a través del ayuno, la oración y la limosna».

En el texto evangélico que se proclamará el Miércoles de Ceniza, tomado del Sermón de la Montaña (Mt 6,1-8.16-18), escucharemos una advertencia: «Cuidad de no practicar vuestra justicia delante de los hombres para ser vistos por ellos» (Mt 6,1). Si la limosna, la oración y el ayuno quedan en el secreto de nuestra relación con Dios, recibiremos la recompensa del Padre «que ve en lo escondido» (Mt 6,18). Por ello, si queremos vivir este tiempo con autenticidad cristiana, no olvidemos que lo importante no es lo que hagamos de cara al exterior, sino lo que pueda ocurrir en el interior de cada uno de nosotros: la conversión de nuestra vida, de nuestras actitudes, pensamientos y sentimientos.

La actitud espiritual decisiva que nos llevará a una auténtica conversión es la apertura a la voluntad de Dios, el estar a la escucha de lo que quiera decirnos a cada uno de nosotros en nuestro interior. La exhortación del salmo 94, con el que cada día iniciamos la Liturgia de las Horas («ojalá escuchéis hoy su voz, no endurezcáis el corazón» [vv. 7-8]) debe abrirnos el oído para descubrir esa voz del Señor con el deseo de conformar nuestra vida según su voluntad.

El papa Francisco, en el mensaje para la Cuaresma de este año, comentando la parábola del hombre rico y del pobre Lázaro (Lc 16,19-31), nos recuerda que la «voz» del Señor nos llega a través del hermano necesitado y de la Palabra de Dios. También nos enseña este texto evangélico que la codicia, que «es la raíz de todos los males» (1Tim 6,10) es lo que nos ciega y nos impide abrir el corazón tanto al hermano (el rico se muestra indiferente frente a la pobreza de Lázaro), como a la Palabra de Dios (los hermanos del rico no se convierten porque no quieren escuchar a los profetas y tampoco lo harían aunque resucitara un muerto).

Este texto evangélico, que el papa Francisco nos propone para nuestro examen de conciencia en esta Cuaresma, nos recuerda además el criterio para discernir la autenticidad de nuestra conversión: no abrir el corazón al hermano necesitado es signo de que tampoco escuchamos la Palabra de Dios.

Con el deseo de una santa Cuaresma, recibid mi bendición.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Festa patronal al Col·legi diocesà Sagrada Família

Com ja va sent tradicional, el diumenge 22 de gener va tenir lloc a la capella central del Seminari diocesà la celebració de la festa patronal. Una festa que gira al voltant de la Sagrada Família, tal com el nom del Centre ho indica.

La celebració eucarística va ser molt participada i va ser presidida pel nostre bisbe Enrique. Hem de destacar la participació de tot el claustre de professors,

pares d'alumnes i una bona representació dels alumnes del Centre. En el transcurs de l'Eucaristia els alumnes de 2n curs de Batxillerat van donar gràcies a Déu pel seu pas pel Centre, ja que aquest és el darrer any que hi prenen part d'aquesta festa.

El fet de ser l'únic Centre de la Diòcesi que compta amb una oferta educativa dels 0 als 18 anys, ha fet que molts dels alumnes, des de pràcticament el seu

naixement, han estat en aquest Centre. Això possibilita que el sentin com la seva segona casa.

També hem de destacar la música que va acompanyar tota la celebració, a càrrec dels alumnes i professors de música del Centre, fet que va dignificar la celebració.

I per finalitzar, un refrigeri va servir per poder fer petar la xerrada amb tots els membres de la comunitat educativa.

Mn. Tomàs Mor

Sant Antoni Abat a Caseres

El diumenge 22 de gener, dins la festa de Sant Antoni, la comunitat de Caseres va estar de festa especial no sols per la benedicció de fogueres de Sant Antoni i subhasta de productes a benefici de la parròquia, sinó també per la inauguració d'una placa commemorativa recordant a tots els rectors de la parròquia a partir de 1650 fins a l'actualitat. Gràcies al treball de Miquel Villagrasa i Mn. David la parròquia ha recuperat la memòria dels mossens de la parròquia i diverses anècdotes. Moltes gràcies a tots.

Miquel Villagrasa i Mn. David

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Que l'exigència d'estar units a Jesucrist sorgeixi del més profund de la nostra fe en Ell» (18 de gener de 2017).

@Pontifex: «Invoquem la unitat dels cristians, perquè invoquem Crist. Volem viure la unitat, perquè volem seguir Crist i viure el seu amor» (19 de gener de 2017).

@Pontifex: «La unitat dels cristians no és el fruit dels nostres esforços humans, sinó que és un do que ve de dalt» (21 de gener de 2017).

@Pontifex: «No tinguis por perquè jo sóc amb tu. Comuniquem esperança i confiança en el nostre temps!» (23 de gener de 2017).

La Delegació de Missions celebrà la festa del seu patró sant Francesc Gil de Federich i el Dia de la Infància Missionera

El diumenge 22 de gener, la Delegació diocesana de Missions celebrà la festa del seu patró, sant Francesc Gil de Federich, i el Dia de la Infància Missionera, amb el lema: «Segueix-me.»

A les 11 h, Mn. Josep M. Membrado, rector de la parròquia del Sant Crist de la Catedral, celebrà l'Eucaristia a la capella de la Mare de Déu de la Cinta, a la qual vam participar-hi també els comerciants de Tortosa que tenen el mateix patró, la Reial Arxiconfraria de Ntra. Sra. de la Cinta, regidors/es i fidels que omplien la capella. Els cants de la Misa foren interpretats per l'Orfeó tortosí, sota la direcció del seu mestre, Rosend Aymí.

Un membre de la Delegació de Missions va fer les pregàries demanant per la unitat dels cristians, per la Infància Missionera, pels missioners de la nostra diòcesi i, especialment, pels que ens han deixat aquest últim any: Mn. Javier Obón, Maria Benaiges, María Luisa González i Rosa Maria

Borràs. La col·lecta fou destinada a la Infància Missionera.

Durant la comunió vam cantar l'himne de la Mare de Déu de la Cinta i al final, mentre vam venerar la relíquia, l'Orfeó cantà l'himne de Gil de Federich de Mn. Tàpies: «*De Gil de Federich cantem les glòries, cantem-les de tot cor que de Tortosa és lo fill insigne...*». Com a record de la festa ens van donar una estampa del sant i una petita creu beneïda.

Després, els membres de la Delegació de Missions ens vam adreçar a la Casa d'Espiritualitat «Sant Enric d'Ossó» per celebrar tot seguit la reunió reglamentària, estudiant, analitzant i comentant els diferents punts de l'ordre del dia, sota la presidència de Mn. Antoni Borràs Giner, delegat de Missions.

En acabar vam compartir un dinar de germanor. Fou una festa del nostre patró molt reeixida.

Delegació de Missions

Festa de Sant Antoni Abat a Roquetes i Jesús

El diumenge 22 de gener, un grup significatiu de feligresos de les dues parròquies, encapçalats per les respectives autoritats, acudiren a la partició del terme, malgrat la pluja, per celebrar la festa de Sant Antoni Abat, patró dels animals de treball i ara també dels de companyia.

És costum, des de fa molts anys, celebrar als dos pobles conjuntament aquesta festa que, a més a més, resulta ser una festa de germanor. He dit malgrat la pluja, perquè el grup organitzador, cosa d'agrair molt, va preparar un entarimat cobert, on estava l'altar, per si de cas

plovia, i així va ser, començar la celebració i començar també a ploure.

Iniciarem la celebració, per l'amença de pluja, amb la benedicció dels animals i de les coquetes, i després la Santa Missa, concelebrada com cada any pels mossens de Roquetes i de Jesús. Toni Perulles acompanyà els cants amb l'orgue i Sisco Paredes preparà tota la megafonia. Durant l'homília, els xiquets i xiquetes de la catequesi cantaren quatre estrofes dels *Goigs a Sant Antoni*, intercalant el mossèn unes petites explicacions.

Mn. Paco Vives

AGENDA

- ▶ **Dimecres 1 de març**, Catedral, a les 18.30 h, Missa, Dimecres de Cendra.
- ▶ **Dissabte 4**, Masdenverge, a les 19 h, Missa Estacional.
- ▶ **Diumenge 5**, Amposta, Parròquia Sagrat Cor de Jesús, a les 11.30 h, Missa Estacional.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Sir 17,20-28 / Sl 31 / Mc 10,17-27]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).

28. ■ Dimarts [Sir 35,1-15 / Sl 49 / Mc 10,28-31]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Sarapió, mr.

MARÇ

1. ■ Dimecres [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2C 5,20-6,2). Cendra. Sant Ros-

send (Salas 907 - Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, religiosa franciscana.

3. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Gn 2,7-9;3,1-7 / Sl 50 / Rm 5,12-19 (o bé, més breu: 5,12.17-19) / Mt 4,1-11]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, màrtir; sant Josep Joan de la Creu, religiós franciscà; santa Olívia, verge i màrtir; sant Luperc, màrtir.

Diuenge VIII de durant l'any

COMENTARI

Busqueu per damunt de tot el regne de Déu i ser justos

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,14-15)

Sió diu: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.» ¿Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu.

▶ Salm responsorial (61)

R. *Només en Déu reposa la meva ànima.*

Només en Déu reposa la meva ànima, / d'ell em ve la salvació. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

Reposa només en Déu, ànima meva, / d'ell em ve tota esperança. / Només ell és la roca que em salva, / és el castell on em trobo segur. R.

En Déu tinc la salvació i la glòria, / és la meva roca inexpugnable; / trobo en Déu el meu refugi. / Vosaltres, poble reunit, confieu en ell, / esplaiu davant d'ell el vostre cor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 4,1-5)

Germans, que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat. Doncs bé, dels administradors l'únic que n'esperem és que siguin fidels. A mi, el que menys em preocupa és que em judiqueu vosaltres o qualsevol tribunal humà. Ni tan sols jo, no em judico. La meva consciència no m'acusa de res, però això no vol dir que jo sigui irrepressible. El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres, i farà conèixer les intencions de cada cor. Llavors, l'elogi que es mereix cadascú vindrà de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 6,24-34)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos amos: Si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses. Per això us dic: No us neguitegeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos, més que el vestit? Mireu els ocells que volen lliures pels aires: no semblen, ni seguen, ni guarden res als graners, però els alimenta el vostre Pare celestial. ¿I no valeu més vosaltres que ells? ¿Qui de vosaltres, per més que es neguitegi, és capaç d'allargar, ni un minut, el temps de la seva vida? I pel que fa al vestit, ¿per què us neguitegeu? Mireu com creixen els lliris dels prats: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no es vestia com cap d'aquests. I si Déu vesteix així l'herba dels prats, que hi és avui i demà ja la tiren al foc, ¿com no ho farà encara més amb vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us neguitegeu pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Anar darre de tot això és propi dels pagans. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Busqueu per damunt de tot el regne de Déu i ser justos. No us neguitegeu, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 49,14-15)

Sió decia: «Me ha abandonado el Señor, mi dueño me ha olvidado». ¿Puede una madre olvidar al niño que amamenta, no tener compasión del hijo de sus entrañas? Pues, aunque ella se olvidara, yo no te olvidaré.

▶ Salmo (61)

R. *Descansa sólo en Dios, alma mía.*

Sólo en Dios descansa mi alma, / porque de él viene mi salvación; / sólo él es mi roca y mi salvación, / mi alcázar: no vacilaré. R.

Descansa sólo en Dios, alma mía, / porque él es mi esperanza; / sólo él es mi roca y mi salvación, / mi alcázar: no vacilaré. R.

De Dios viene mi salvación y mi gloria, / él es mi roca firme, Dios es mi refugio. / Pueblo suyo, confiad en él, / desahogad ante él vuestro corazón. R.

▶ Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 4,1-5)

Hermanos: Que la gente sólo vea en vosotros servidores de Cristo y administradores de los misterios de Dios. Ahora, lo que se busca en los administradores es que sean fieles. Para mí lo de menos es que me pidáis cuentas vosotros o un tribunal humano; ni siquiera yo me pido cuentas. La conciencia, es verdad, no me remuerde; pero tampoco por eso quedo absuelto: mi juez es el Señor. Así, pues, no juzguéis antes de tiempo, dejad que venga el Señor. Él iluminará lo que esconden las tinieblas y pondrá al descubierto los designios del corazón; entonces cada uno recibirá de Dios lo que merece.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo (Mt 6,24-34)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Nadie puede servir a dos señores. Porque despreciará a uno y amará al otro; o al contrario, se dedicará al primero y no hará caso del segundo. No podéis servir a Dios y al dinero. Por eso os digo: no estéis agobiados por vuestra vida pensando qué vais a comer, ni por vuestro cuerpo pensando con qué os vais a vestir. ¿No vale más la vida que el alimento, y el cuerpo que el vestido? Mirad los pájaros del cielo: no siembran ni siegan, ni almacenan y, sin embargo, vuestro Padre celestial los alimenta. ¿No valéis vosotros más que ellos? ¿Quién de vosotros, a fuerza de agobiarse, podrá añadir una hora al tiempo de su vida? ¿Por qué os agobiáis por el vestido? Fijaos cómo crecen los lirios del campo: ni trabajan ni hilan. Y os digo que ni Salomón, en todo su fasto, estaba vestido como uno de ellos. Pues si a la hierba, que hoy está en el campo y mañana se arroja al horno, Dios la viste así, ¿no hará mucho más por vosotros, gente de poca fe? No andéis agobiados pensando qué vais a comer, o qué vais a beber, o con qué os vais a vestir. Los paganos se afanan por esas cosas. Ya sabe vuestro Padre celestial que tenéis necesidad de todo eso. Buscad sobre todo el reino de Dios y su justicia; y todo esto se os dará por añadidura. Por tanto, no os agobiéis por el mañana, porque el mañana traerá su propio agobio. A cada día le basta su desgracia.»

L'anunci profètic de la Salvació pren forma tendra amb una de les expressions més emotives de la Bíblia: ¿Creus que una mare s'oblidarà i no s'apiadarà del fills de les seves entranyes?

Perquè hi ha qui a Sió deia: *m'ha abandonat el Senyor, s'ha oblidat de mi.* També avui hi ha qui ho pensa.

Déu fonamenta l'esperança: *ni que alguna mare s'oblidés del seu fill, Jo no m'oblidaria mai de tu.*

El lligam de l'apòstol-evangelitzador amb la Comunitat és clar: *Que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat.*

L'essència és la doble condició: *servidor de la gent i administrador del Pla de Déu.*

Per això, tot i que *la meva consciència no m'acusa de res*, diu Pau que *això no vol dir que sigui irrepressible.*

La pròpia consciència és criteri necessari però insuficient: *el meu jutge és el Senyor.*

No val a *judicar abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres.*

Un treballador pot servir dos amos; però Déu i les riqueses són incompatibles.

Jesús és clar i contundent: *Ningú no pot «servir» dos amos.* El text original indica el servei de l'esclau que pertany al seu amo a qui ha de restar sempre disposat a servir.

Per això *ningú no pot pertànyer a dos amos.*

La pertinència amorosa del batejat al Senyor és totalitzant com a expressió de la condició filial que és permanent.

No us neguitegeu pensant què menjareu: Jesús no reclama desentendre's sinó *no neguitejar-se.*

Busqueu per damunt de tot ser justos com Ell vol: fent-ho així, la resta us ho donarà de més a més.

Mn. José Luis Arín